

عنوان مقاله:

ارزیابی آلودگی سواحل زاینده رود به پسماندهای پلاستیکی بر اساس شاخص ساحل پاک

محل انتشار:

فصلنامه محیط زیست و مهندسی آب، دوره 10، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مکرمه بهمنش - دانشجوی دکترا، گروه علوم و مهندسی محیط زیست، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

عاطفه چمنی - دانشیار، گروه علوم و مهندسی محیط زیست، مرکز تحقیقات پسماند و پساب، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

الهام چاوشی - استادیار، گروه علوم و مهندسی خاک، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

آلودگی پلاستیکی یک مشکل محیط زیستی مهم در نظر گرفته می شود و به عنوان یک موضوع نوظهور که ممکن است تنوع زیستی و سلامت انسان را تحت تاثیر قرار دهد، شناسایی شده است. با این حال، علی رغم مطالعات علمی گسترده برای بررسی پلاستیک ها در اقیانوس ها، مطالعات به نسبت کمی روی سامانه های آب شیرین متمرکز شده اند. هدف از این مطالعه بررسی توزیع مکانی و ویژگی های ماکرو و مزوپلاستیک در رسوبات خط ساحلی رودخانه زاینده رود است. بدین منظور، در امتداد رودخانه زاینده رود در مجموع ۴۰۰ نوع زباله انسانی از ۲۱ ایستگاه نمونه برداری جمع آوری شد که شامل ماکروپلاستیک ۳/۵۸٪ (۲۳۳ مورد)، مزوپلاستیک ۱۸٪ (۷۲ مورد) و سایر زباله ها ۸/۲۳٪ (۹۴ مورد) بودند. کیسه ها (پلی اتیلن)، بسته بندی مواد غذایی (به طور عمده پلی پروپیلن و پلی استایرن) و بطری ها (پلی اتیلن ترفتالات) پلاستیک های غالب ثبت شده در این مطالعه بودند. برای شناسایی سطح تمیزی سواحل از شاخص ساحل پاک استفاده شد. بر اساس این شاخص، اکثر سواحل در محدوده تمیز طبقه بندی شدند. شاخص ساحل پاک ابزاری مفید برای ارزیابی میزان پیشرفت و موفقیت فعالیت هایی مانند اقدامات آموزشی، رسانه ای و اجرایی در راستای کاهش آلودگی سواحل است.

کلمات کلیدی:

آلودگی پلاستیک، زاینده رود، شاخص ساحل پاک، ماکروپلاستیک، مزوپلاستیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1891264>

